

også er anført i bemærkningerne til lovfor-
slagets nr. 12, at der med hensyn til bygge-
riet af en række sociale og kulturelle institu-
tioner i fremtiden bør sondres mellem kom-
munale byggeopgaver, der må finansieres
uden om obligationsmarkedet, og andre
byggeopgaver, der fortsat skal kunne opnå
lån igennem de obligationsudstedende insti-
tutioner.

Ved afgrænsningen af, hvilket byggeri der
skal kunne opnå støtte efter § 45, stk. 1-3, er
det på denne baggrund tanken at lægge
vægt på, at der ikke ved dannelse af selvej-
ende institutioner med sådanne sociale eller
kulturelle formål, som kommunerne finder
at burde finansiere uden bistand fra realkre-
ditinstitutterne, åbnes mulighed for finansie-
ring gennem realkreditlån.

Overvejelserne om den nærmere afgræns-
ning er ikke afsluttet, men det kan dog
nævnes, at det er regeringens opfattelse, at
såvel kommuner som selvejende institutioner
fortsat til opførelse af plejehjem, vugge-
stuer, børnehaver og fritidshjem skal have
adgang til finansiering gennem realkredit-
lån, ligesom byggeri af soldaterhjem og
sømandshjem, der normalt opføres af fore-
ninger eller selvejende institutioner og i
almindelighed ikke kan betragtes som en
kommunal opgave, må have mulighed for
sådan finansiering.

Spørgsmål 7.

Udvalget udbeder sig en oversigt over
udviklingen af henholdsvis kreditforeninger-
nes og hypotekforeningernes udlån siden
1950 inden for de forskellige byggesektorer,
boligformål, landbrugsbygninger osv.

Der ønskes tillige en bedømmelse af,
hvorledes den praktiserede obligationsratio-
nering har virket. En tilsvarende bedøm-
melse udbedes med hensyn til tillægsratio-
neringsordningen.

Spørgsmål 8.

I tilslutning til udvalgets spørgsmål nr. 7
ønskes en redegørelse for udviklingen i obli-
gationsudstedelsen fra 1960 og fremefter
fordelt på byggesektoren, landbrug, industri
og kommuner. Om muligt bedes oplysning-
erne specificeret på kreditforenings-, hypo-
tekeforenings- og reallånefondslån.

Boligministerens svar (af 23. februar).

Der henvises til vedlagte skrivelser af 4.
februar og 18. februar 1970 fra Danmarks
Nationalbank.

DANMARKS NATIONALBANK.

Den 4. februar 1970.

A. Sektorfordeling af kredit- og hypotekfore- ningernes udlån.

1. I statistikken over realkreditinstitut-
ternes udlån har traditionelt alene udlån
mod pant i landbrugsejendomme været
udskilt som en særlig kategori. Endvidere er
denne opdeling tidligere kun foretaget for
restgældens fordeling på ejendomskategori-
er, hvorimod fordelingen af nyudlånet,
som formentlig er af større interesse, først
foreligger oplyst fra regnskabsåret 1955-56.

Fra og med regnskabsåret 1962-63 har der
tillige været indhentet en mere udførlig sta-
tistik over kredit- og hypotekforeningernes
udlån fordelt på ejendoms kategorier og lå-
neformål.

2. På grundlag af disse oplysninger er i
tabel 1 vist udviklingen i nyudlånet fordelt
på *ejendoms kategorier*. Det har været karak-
teristisk ved de seneste års långivning, at
landbrugets andel af det samlede udlån har
været faldende, jfr. de følgende beregninger:

	pct.
1955-56—57-58.....	18,6
1961-62—63-64.....	18,7
1967-68—69.....	12,6

Udlån mod pant i boligejendomme har
siden 1962-63 gennemgående udgjort 60-65
pct. af det samlede udlån og udlån i andre
erhvervs ejendomme end landbrugsejen-
domme omkring 20 pct., medens udlånet i
„Øvrige ejendomme“, d. v. s. institutions-
byggeri o. l., som var ubetydeligt i 1962-63,
i de seneste år har udgjort 8-9 pct.

3. I den statistik, der har været indsamlet
fra og med 1962-63, er som nævnt udlånet
inden for de enkelte ejendoms kategorier
(bortset fra landbruget) tillige opdelt i for-
skellige *låneformål*, nemlig lån til nybyggeri,
ombygning og prioritering i øvrigt.

Idet der må bortses fra udlån mod pant i
landbrugsejendomme, har udlånet siden
1962-63 procentvis været fordelt som følger: